

Иако је јавни сектор код нас под континуираним нападом скоро већ петнаест година, промена владајуће гарнитуре 2012. године је, са доласком Српске напредне странке на власт, донекле неочекивано заострила ову тенденцију. Јавни сектор је описиван све већим богатством израза – он значи „арчење новца“ [\[1\]](#) и „блато“ [\[2\]](#), он је „паразитски систем“, „пуначка дама“ (па зато мора на дијету

[\[3\]](#)

), али и „слон на леђима јелена“

[\[4\]](#)

. Међутим, као што то неретко и бива, богатство израза не значи и богатство мисли.

Први и најчешћи аргумент против јавног сектора тиче се његове наводне „неефикасности“ [\[5\]](#) и „расипништва“ [\[6\]](#). Другим речима, с обзиром на то да услуге које обезбеђује нису на тржишту, он нужно прави финансијске губитке у пословању, што се онда покрива из буџета, односно новцем који се махом добија из пореза или задуживања. Логика је позната: када би се те услуге извеле на тржиште, смањили би се губици из буџета и пореско оптерећење, а квалитет услуга би се повећао. Да ли је то заиста тако?

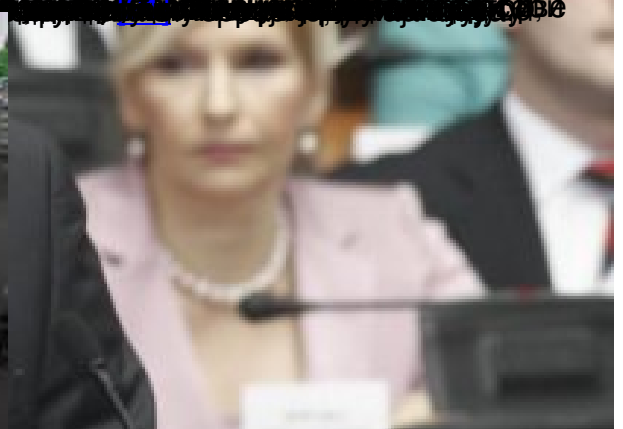
Јавни сектор у Србији – између мита и стварности

Пише: Вук Вуковић
уторак, 12 август 2014 07:06

Јавни сектор у Србији – између мита и стварности

Пише: Вук Вуковић
уторак, 12 август 2014 07:06

Јавни сектор у Србији – између мита и стварности

Пише: Вук Вуковић
уторак, 12 август 2014 07:06

